

Nagovještaji ljubavi: Sveti Josemaría prije Opusa Dei

Koji su događaji oblikovali život mladog Josemarije prije 1928.? Kako je otkrio svoj svećenički poziv? U ovom članku, José Luis González Gullón vodi nas u rane godine svećeništva svetog Josemarije Escriva, ključnu fazu na njegovom duhovnom putu, kada još nije bio osnovao Opus Dei, ali je već slutio da Bog od njega traži nešto veliko.

25.03.2025.

Prije stotinu godina sveti Josemaría postao je svećenik. Bile su mu dvadeset i tri godine. Unatoč mladosti, mnogi su događaji na njega ostavili neizbrisiv trag. Rođen 1902. u Barbastru, u sjevernom Aragónu, Josemaría je proveo svojih prvih deset godina u mirnom, radosnom i kršćanskom okruženju. Međutim, ubrzo nakon prve pričesti smrt je ušla u njegov dom. U roku od nekoliko mjeseci tri njegove sestre umrle su od raznih dječjih bolesti, koje su u to vrijeme bile uobičajene. Osim toga, očev posao je propao, zbog čega se obitelj preselila u drugi grad: Logroño.

Josemariji je dolazak u Logroño bio težak. Uz prirodni nemir adolescencije, mučila ga je i patnja roditelja. Usred te krize otkrio je da ga Bog zove. Dogodilo se iznenada. Vidio je neke bose karmelićane kako hodaju bosu po snijegu. Započeo je duhovno vodstvo kod svećenika

karmelićanina, koji mu je ubrzo nagovijestio da bi mogao imati poziv za redovnički život.

„Sve o čemu sam razmišljao bila je ljubav“

Nakon razdoblja razlučivanja, Josemaría je odlučio postati svjetovni dijecezanski svećenik. Podijelio je to sa svojim ocem, koji ga je upitao je li doista razmišljao o posljedicama svoje odluke: „Jako je teško ne imati kuću, nemati dom, nemati ljubav ovdje na zemlji. Shvaćaš li žrtvu koju nosi svećenički poziv?“

Josemaría je odgovorio: „Sve o čemu sam razmišljao, baš kao i ti kad si se vjenčao, bila je ljubav.“

Duboko u sebi znao je da je postati svećenik samo djelomičan odgovor na njegov poziv. Bilo je još nešto što još nije razumio, nešto što je na trenutak ostalo skriveno. Kasnije će reći da je između 1918. i 1928.

proživio razdoblje slutnji,
nagovještaja da Bog od njega traži
nešto što još nije mogao sasvim
shvatiti.

Dvije je godine proveo u sjemeništu u Logroñu. Za to vrijeme rodio mu se mlađi brat Santiago. Josemaría je to vidio kao Božje milovanje; molio se da njegovi roditelji dobiju još jedno dijete kako bi njegovo odsustvo bilo manje bolno kad ode od kuće.

„Lijepo kao zaljubiti se“

Od 1920. do 1925. živio je u sjemeništu u Zaragozi, primajući klasičnu formaciju tog vremena, koja je naglašavala privrženost pravilima, vršenje kreposti i duhovni rast kroz kršćanski život i teološki studij.

Godine 1921. prošao je kroz strukovnu krizu: rektor sjemeništa predložio mu je da ne nastavi prema svećeništvu, budući da je primio negativna izvješća od sjemeništara koji je imao zadatak ocjenjivati

ponašanje svojih kolega. Nakon razdoblja molitve i duhovnog vodstva, Josemaría je ponovno potvrdio svoje zvanje, a rektor ga je ohrabrio da nastavi.

Godine 1923. Josemaría je završio studij teologije i započeo studij prava. Zamišljao je sebe kao profesora kanonskog prava ili rimskog prava (akademske pozicije koje su ponekad zauzimali svećenici).

Tijekom tih godina njegov unutarnji život se produbio. U molitvi je osjetio kako mu se srce širi. Opisao je to kao „iskustvo jednako lijepo poput zaljubljanja“. Te slutnje nisu ga toliko navele da razmišlja o budućem temelju, koliko su ojačale njegov intimni odnos s Isusom Kristom: „Počeo sam imati slutnje ljubavi, shvaćati da moje srce žudi za nečim velikim - i da je to bila ljubav.“

Kako bi njegovao svoj molitveni život, svakodnevno je odlazio tražiti Gospin zagovor u baziliku Gospe od Stupa.

Svećeničko ređenje

Dana 14. lipnja 1924. zajedno sa svojim kolegama zaređen je za subđakona. Ljeto je proveo u roditeljskoj kući u Logroñu, a u listopadu se vratio u sjemenište. Ubrzo nakon toga, 27. studenog, njegov otac umire. Gubitak je bio težak udarac i Josemaría je razmišljao o tome da napusti sjemenište, da ne postane svećenik, kako bi financijski uzdržavao svoju obitelj. Međutim, odlučio je pouzdati se u Boga i krenuti naprijed. 20. prosinca zaređen je za đakona.

Nakon Božića, njegova majka, brat i sestra preselili su se u mali stan u Zaragozi. Zatim ga je 28. ožujka biskup Miguel de los Santos Díaz Gómara zaredio za svećenika. Dva

dana kasnije, Josemaría Escrivá slavio je svoju prvu misu u kapeli Djevice od Stupa, u pratnji svoje majke, brata i sestre i nekoliko rođaka. Prikazao je misu za svog oca.

Nakon kratkog boravka u selu Perdiguera, gdje je zamijenio bolesnog župnika, Josemaría je sljedeće dvije godine proveo u Zaragozi kao kapelan u isusovačkoj crkvi. Kad god je to bilo moguće, pomagao je siromašnima na periferiji grada, u siromašnoj četvrti Casablanca. U ožujku 1927. završio je studij prava i preselio se u Madrid s obitelji radi izrade doktorske disertacije.

U glavnom gradu Španjolske pronaći će odgovor za tih deset godina priprema. Dana 2. listopada 1928., tijekom duhovnih vježbi, shvatio je da ga Bog zove da podsjeti svijet da su laici i dijecezanski svećenici pozvani na svetost.

Tog dana rođen je Opus Dei.

José Luis González Gullón

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/nagovjestaji-ljubavi-sveti-
josemaria-prije-opusa-dei/](https://opusdei.org/hr-hr/article/nagovjestaji-ljubavi-sveti-josemaria-prije-opusa-dei/) (13.04.2026.)